

Sygn. akt V.2 Ka 674/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Chmiel

Sędziowie: SO Sławomir Klekocki (spr.)

SO Anita Ossak

Protokolant: Anna Mańka

w obecności Wandy Ostrowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2015 r.

sprawy:

1. **A. K. /K./,**

syna E. i U.,

ur. (...) w Z.,

oskarżonego o przestępstwo z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

2. **M. S. /S./,**

syna M. i K.,

ur. (...) w P.,

oskarżonego o przestępstwo z art. 291 § 1 kk,

3. **M. K. /K./,**

syna E. i S.,

ur. (...) w K.,

oskarżonego przestępstwo z art. 291 § 1 kk,

4. **I. A. /A./,**

syna H. i L.,

ur. (...) w O.,

oskarżonego o przestępstwo z art. 291 § 1 kk,

5. **B. P. /P./,**

syna H. i G.,

ur. (...) w S.,

oskarżonego o przestępstwo z art. 291 § 1 kk,

6. **A. N. /N./,**

syna J. i B.,

ur. (...) w W.,

oskarżonego o przestępstwo z art. 291 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez Prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 30 września 2014r. sygn. akt III K 394/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego M. K. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów udziału obrońcy w postępowaniu odwoławczym;

III. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt V Ka 674/14

UZASADNIENIE

A. K. został oskarżony o to, że w okresie od 5 lutego 2010 roku do bliżej nieokreślonego dnia maja 2010 roku w R. i G. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu nabył od A. Z. (1) za cenę co najmniej 1400 złotych rzeczy w postaci dwóch grzejników marki P. typ (...) oraz jeden grzejnik marki P. typ (...) o łącznej wartości rynkowej 3009 złotych uzyskanych za pomocą czynu zabronionego kradzieży na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

M. S. oskarżony został o to, że w dniu 30 grudnia 2009 roku w R. nabył od A. Z. (1) za cenę co najmniej 750 złotych rzeczy w postaci dwóch grzejników marki P. typ (...) o łącznej wartości rynkowej 1654 złotych uzyskanych za pomocą czynu zabronionego kradzieży na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

M. K. oskarżony został o to, że w dniu 13 stycznia 2010 roku w R. nabył od A. Z. (1) za cenę co najmniej 550 złotych rzeczy w postaci jednej sztuki grzejnika marki P. typ V. (...) o wartości 1319 złotych uzyskanych za pomocą czynu zabronionego kradzieży na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

I. A. oskarżony o to, że w dniu 13 października 2009 roku w R. nabył od A. Z. (1) za cenę co najmniej 330 złotych rzeczy w postaci jednej sztuki grzejnika marki P. typ V. (...) o wartości rynkowej 692 złotych uzyskanych za pomocą czynu zabronionego kradzieży na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

B. P. oskarżony został o to, że w dniu 24 maja 2010 roku w R. nabył od A. Z. (1) za cenę co najmniej 680 złotych rzeczy w postaci dwóch sztuk grzejnika marki P. typ V.(...) o łącznej wartości 1549 złotych uzyskanych za pomocą czynu zabronionego kradzieży na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

A. N. oskarżony został o to, że w dniu 22 października 2009 roku nabył od A. Z. (1) za cenę co najmniej 1050 złotych rzeczy w postaci trzech sztuk grzejników marki P. typ V. (...) o łącznej wartości 2457 złotych uzyskanych za pomocą czynu zabronionego kradzieży na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 30 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Rybniku uniewinnił oskarżonych A. K., M. S., M. K., I. A., B. P. A. N. od popełnienia zarzucanych im czynów tj. odnośnie oskarżonego A. K. od czynu z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., odnośnie pozostałych oskarżonych od czynów z art. 291 §1 k.k. Kosztami procesu Sąd obciążył Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator, który zaskarżył wyrok na niekorzyść wszystkich oskarżonych zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na treść orzeczenia polegający na przyjęciu, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań A. Z. (1), B. K., A. Z. (2), P. S., T. G., M. W. (1), danych z (...), wyników przeprowadzonych przeszukań w miejscu zamieszkania oskarżonych nie pozwala na uznanie oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanych im przestępstw spenalizowanych w art. 291 § 1 k.k., szczegółowo opisanych w części wstępnej zaskarżonego wyroku, podczas gdy ocena tego materiału dowodowego dokonana zgodnie z zasadami logicznego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego prowadzi do przeciwnego wniosku,

2. obrazę art. 7 k.p.k. mającą wpływ na treść orzeczenia, polegającą na dokonaniu dowolnej oceny dowodów poprzez przyjęcie za niewiarygodne jedynie zeznań A. Z. (1), które – w ocenie Sądu – nie pozwalają na przypisanie winy oskarżonym, co skutkowało ich uniewinnieniem, podczas gdy korelują one z zeznaniami świadków F. P., B. K., A. Z. (2), P. S., T. G., M. W. (1) i prowadzą do jednoznacznego wniosku, iż oskarżeni dopuścili się zarzucanych im przestępstw,

3. obrazę art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. mającą wpływ na treść wydanego wyroku, a polegającą na pominięciu wskazania w uzasadnieniu wyroku, czy Sąd I instancji przyznał czy też odmówił waloru wiarygodności i w jakim zakresie i z jakich powodów zeznaniom F. P., B. K. złożonych w toku postępowania przygotowawczego i jurysdykcyjnego, co w konsekwencji uniemożliwia ustalenie wszystkich motywów, jakimi kierował się Sąd, a tym samym znacznie utrudnia ocenę wydanego orzeczenia.

W oparciu o w/w zarzuty prokurator wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

apelacja prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutu podniesionego w apelacji, że Sąd I instancji oceniając materiał dowodowy zebrany w przedmiotowej sprawie dopuścił się błędu w logicznym rozumowaniu, a wysnute wnioski są niezgodne z logiką, wiedzą i doświadczeniem życiowym. Podniesiony w apelacji przez prokuratora zarzut błędu w ustaleniach faktycznych byłoby zasadny jedynie wówczas, gdyby Sąd I instancji oparł swój wyrok na faktach, które nie znajdują potwierdzenia w wynikach postępowania dowodowego albo też z faktów

tych wyciągnął wnioski niezgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Takich uchybień Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie się nie dopuścił, albowiem wskazał dowody, na których oparł swoje ustalenia jednocześnie wskazując przesłanki, którymi się kierował odmawiając wiary dowodom przeciwnym, przy czym dokonanych ustaleń dokonał zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów. Prokurator w swojej apelacji opiera się tylko i wyłącznie na zeznaniach świadka A. Z. (1), które jego zdaniem w pełni zasługują na wiarę. Jednak zupełnie w swojej apelacji prokurator pomija zeznania w/w świadka złożone na rozprawie głównej, gdzie A. Z. (1) nie wyklucza, że mógł nie mówić poszczególnym osobom, że grzejniki są kradzione, jeżeli te osoby nie pytały o dokumenty, rachunki lub gdy odbierała je osoba posłana przez nabywcę. Zaprzeczył, aby informował potencjalnych nabywców w trakcie rozmowy telefonicznej o pochodzeniu grzejników z czynu zabronionego. Nie trafne jest również powoływanie się prokuratora na fakt, że w innej sprawie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom A. Z. (1) w której został on skazany oraz inne osoby. Nadmienić należy, że sprawa ta dotyczyła kradzieży grzejników marki (...) z firmy (...) sp. z o.o. przez T. G., M. W. (2) oraz zbywaniem tych kradzionych grzejników przez P. S. i A. Z. (1). W niniejszej sprawie oskarżeni, jak wynika z akt sprawy, nie znali się, byli przypadkowymi osobami, które skorzystały z oferty umieszczonej przez A. Z. (1) na portalu (...), który w tym celu założył konto o nazwie „(...)” na dane personalne M. G., który nie był tego świadomy. Oskarżeni dokonując zakupu grzejników oferowanych do sprzedaży na portalu (...) podali swoje dane osobowe, dzięki temu organy ścigania miały możliwość ustalenia, które osoby nabyły przedmiotowe grzejniki. Gdyby oskarżeni posiadali informacje o pochodzeniu grzejników z czynu zabronionego jak twierdzi prokurator, na pewno nie ujawnialiby tych danych. W swojej ofercie A. Z. pisał, że „grzejniki mu zostały, nie pasują mu”. Oskarżeni, jak wynika z akt sprawy, zgodnie wyjaśniali, że A. Z. (1) informował ich, że przedmiotowe grzejniki, które chcieli kupić od niego pozostały po zrealizowanych inwestycjach i są zbędne. Podkreślić należy, że część tych grzejników A. Z. dostarczył osobiście oskarżonym, w niektórych przypadkach grzejniki były odbierane przez oskarżonych osobiście lub przez osoby trzecie, jak w przypadku oskarżonego B. P.. Odnośnie ceny przedmiotowych grzejników, to w tej kwestii Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego inż. J. R.. W opinii tej biegły uwzględnił wszelkie zawarte w aktach sprawy pisma z ich cenami, wydruki z portalu (...) oraz zeznaniami świadków w zakresie ich wyceny (przedstawiciele firmy (...) i (...) sp. z o.o.) Opinii tej nie podważał prokurator w trakcie trwania postępowania sądowego. Sąd I instancji w swoim obszernym uzasadnieniu dokładnie wskazał na k. 1304-1306, jaka była cena rynkowa przedmiotowych grzejników, a kwoty jakie zapłacili oskarżeni za grzejniki A. Z. (1) nie odbiegały znacząco od rynkowych cen tychże grzejników. Nie wiadomo, dlaczego prokurator w swojej apelacji twierdzi, że A. Z. (1) sprzedawał oskarżonym grzejniki z głowicami termostatycznymi. W swoich zeznaniach, jak i wcześniejszych wyjaśnieniach, A. Z. (1) twierdził, że sprzedawał jedynie grzejniki o określonych wymiarach i parametrach, które, jak większość oskarżonych twierdzi, były foliowane. To samo twierdzą w swoich wyjaśnieniach T. G., M. W. (1) oraz P. S.. Grzejniki były umieszczone na paletach w firmie (...), skąd następnie były kradzione. Sprzedawano zatem same grzejniki, a nie z głowicami termostatycznymi, wymagałoby to zamontowania w/w głowic w grzejnikach i uszkodzenia folii, w które były zapakowane. Głowicę termostatyczną zakupuje użytkownik w zależności od swoich potrzeb i możliwości finansowych. Z opinii biegłego J. R. wynika jednoznacznie, że brak jest ofert sprzedaży grzejnika z głowicą termostatyczną. Twierdzenie prokuratora, że grzejniki były sprzedawane z głowicami termostatycznymi nie znajdują potwierdzenia w zebranych materiałach dowodowych. W tych okolicznościach w ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, iż zachowanie oskarżonych nie wyczerpało znamion zarzucanych im czynów opisanych w akcie oskarżenia, tj. czynu z art. 291 § 1 k.k., a stosunku do oskarżonego A. K. czynu z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Sąd Rejonowy dokonał oceny dowodów zgromadzonych zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego w sposób bezstronny, nie przekraczając granic swobodnej oceny dowodów, a przy tym uwzględnił zasady doświadczenia życiowego, a swój pogląd na ostateczne wyniki przewodu sądowego przekonująco uzasadnił w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Z tych też względów nie podzielając argumentów i zarzutów podniesionych w apelacji prokuratora Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok. Kosztami postępowania Sąd obciążył Skarb Państwa na zasadzie art. 636 § 1 k.p.k.